

prima instanță: Gh. Stratulat,
instanța de apel: N. Cernat, L. Bulgac, A. Pahopol

dosarul nr. 3ra-754/16

Î N C H E I E R E

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Zaharciuc Ghenadi împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la încasarea prejudiciului material și moral pentru neachitarea la timp a indemnizației de concediu, a penalității și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 28 octombrie 2015, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La 25 august 2015, Zaharciuc Ghenadi a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al MAI al RM cu privire la încasarea prejudiciului material și moral pentru neachitarea la timp a indemnizației de concediu, a penalității și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că a activat în organele de poliție ale Republicii Moldova din anul 1993 și pînă la sfîrșitul lunii iunie 2014.

Sușține că a fost angajat în cadrul Inspectoratului General al Poliției al MAI al RM în calitate de plutonier major de poliție, polițist al Serviciului patrulare al Secției securitate publică a Inspectoratului de Poliție Briceni al IGP al MAI.

Menționează că în baza ordinului nr. 380 ef din 27 iunie 2014, în conformitate cu art. 47 alin. (1) lit. c) al Legii cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, au fost întrerupte raporturile de serviciu între Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM, cu acordarea dreptului de a primi pensie pe linia MAI și achitarea compensației bănești pentru concediile nefolosite și a indemnizației unice de concediere, începînd cu data de 30 iunie 2014, în baza cererii personale depuse.

Invocă reclamantul că contrar prevederilor art. 143 al Codului muncii, indemnizația unică de concediere, solicitată în cerere, i-a fost achitată (transferată pe

contul cardului bancar) doar la data de 22 iunie 2015, cu întârziere de 356 zile calendaristice.

Afirmă că prin neexecutarea la timp a actului administrativ cu caracter individual, și anume, a ordinului nr. 308 ef., în partea ce se referă la achitarea la timp a indemnizației unice solicitate prin cerere, calculată în mărime de 45612,50 lei, i s-a cauzat un prejudiciu material în mărime de 8210,25 lei, ce reprezintă suma impozitului pe venit care a fost reținut în baza modificărilor introduse în Codul Fiscal prin Legea nr. 71 din 12 aprilie 2015, cu aplicarea de la 01 mai 2015.

Indică că dreptul la obținerea indemnizației a survenit cu mult timp înainte de operarea modificărilor legislative, atunci când indemnizațiile de concediere se refereau la tipurile de venituri neimpozabile, și doar neoperativitatea Inspectoratului General al Poliției al MAI al RM exprimată prin neonorarea la timp a obligațiilor salariale față de dânsul a fost motivul principal de cauzare a prejudiciului material.

Insistă că pentru reținerea plăților salariale, a indemnizațiilor de concediu, a plăților în caz de eliberare sau a altor plăți cuvenite salariatului, acestuia, în conformitate cu art. 330 alin. (2) Codul muncii, pârâtul urmează să achite suplimentar pentru fiecare zi de întârziere 0,1% din suma neplătită în termen, ceea ce constituie la caz suma de 16 648,56 lei.

Relevă că la 20 iulie 2015 a depus la Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM o cerere prealabilă, prin care a solicitat satisfacerea benevolă a cerințelor înaintate, însă prin răspunsul din 04 august 2015, aceasta a fost respinsă ca neîntemeiată.

Solicită încasarea forțată de la Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM a sumei de 8210,25 lei, ce constituie prejudiciul material direct care i-a fost cauzat prin neachitarea la timp a indemnizației unice la concediere, a sumei de 16 648,56 lei ce constituie plăți suplimentare pentru fiecare zi de întârziere a câte 0,1 % din suma neplătită în termen, a prejudiciului moral în mărime de 13 683,75 lei, a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 1500 lei și a cheltuielilor de deplasare în mărime de 230 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 28 octombrie 2015, acțiunea a fost admisă parțial, fiind încasat de la Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM în beneficiul lui Zaharciuc Vasile prejudiciul material cauzat prin neachitarea la timp a indemnizației unice de concediere în sumă de 8210,25 lei, penalitatea pentru fiecare zi de întârziere în sumă de 16 648,56 lei, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1500 lei. Totodată, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Zaharciuc Vasile împotriva Inspectoratului General al Poliției al MAI al RM în partea pretențiilor privind încasarea prejudiciului moral în suma de 13 683,75 lei și a costului cheltuielilor de deplasare de 230 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 16 noiembrie 2015, a fost corectată greșeala din partea introductivă și dispozitivul hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 28 octombrie 2015, cu indicarea prenumelui „Ghenadi” în loc de „Vasile”.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016, a fost respins apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM și menținută hotărârea primei instanțe.

În confirmarea concluziilor enunțate instanța de apel referitor la pretențiile cu privire la încasarea prejudiciului material cauzat prin neachitarea la timp a indemnizației unice de concediere a invocat că prima instanță corect a considerat că lui Zaharciuc Ghenadi neîntemeiat a fost reținut impozitul pe venit în suma de 8210,25 lei în cazul în

care el a fost eliberat din funcție pînă la operarea modificărilor în art. 20 Cod Fiscal, ori numai începînd cu 01 mai 2015, indemnizațiile de concediere au fost excluse din sursele de venit neimpozabile potrivit prevederilor art. 20 lit. g) Cod Fiscal.

Totodată, a reținut corectitudinea mențiunii primei instanței precum că pîrîtul urmează să achite reclamantului plățile pentru fiecare zi de întîrziere, or, potrivit art. 330 alin. (2) Codul muncii, în caz de reținere, din vina angajatorului, a salariului, a indemnizației de concediu, a plăților în caz de eliberare sau a altor plăți cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întîrziere 0,1 la sută din suma neplătită în termen.

La 23 martie 2016, Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM, a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie respinsă integral ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material.

Astfel, susține că instanța a elucidat și a dat apreciere numai argumentelor expuse de intimat, fără a fi luate în considerație argumentele Inspectoratului General al Poliției al MAI al RM.

În acest sens menționează că nu s-a reținut faptul că achitarea indemnizației la data de 18 iunie 2015 s-a produs din cauza insuficienței mijloacelor financiare, deoarece cheltuielile legate de plata indemnizațiilor la încetarea raporturilor de muncă sunt neprevăzute și nu pot fi planificate inițial la adoptarea bugetului, astfel la aprobarea inițială a repartizării bugetului la IP Briceni pe anul 2015 nr. 1 din 01 ianuarie 2015 se atestă lipsa mijloacelor financiare la capitolul indemnizații achitate la încetarea raporturilor de muncă.

Cu referire la prevederile art. 330 alin. (2) Codul muncii, afirmă că nu s-a constatat vina angajatorului în cazul dat, iar dacă vinovăția nu-i poate fi imputată articolul sus menționat nu își găsește aplicabilitate.

La acest capitol invocă că Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM are calitatea de executor de buget, în timp ce ordonător principal de credite în raport cu Ministerul Finanțelor este Ministerul Afacerilor Interne, motiv pentru care instanța de fond urma să respingă acțiunea intimatului, dat fiind faptul că evenimentul s-a produs nu din vina angajatorului Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM.

În aceeași ordine de idei, mai afirmă recurentul că instanță de apel și prima instanță nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii.

Consideră că întru examinarea obiectivă și sub toate aspectele a litigiului nominalizat, instanța de fond urma să stabilească totalitatea circumstanțelor și împrejurărilor, în urma cărora achitarea plăților solicitate a fost efectuată cu întîrziere.

La 24 mai 2016, prin intermediul oficiului poștal, intimatul Zaharciuc Ghenadi, reprezentat de avocatul Galușca Vladimir a depus referință asupra recursului declarat de către Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM, invocînd caracterul neîntemeiat al acestuia și legalitatea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei instanței de apel din 01 martie 2016 a fost expediată în adresa recurentului la 02 martie 2016, fapt confirmat prin scrisoare de însoțire nr. 15679 (f. d. 93).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 23 martie 2016, în termen.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM, este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de

lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe cînd în recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM, asemenea aspecte nu se regăesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari